

תקות חנה: הנזיר

והוא משגיח בכללים ובפרטים ועושה בהם כרצונו ואפילו אם יראה לבני אדם שיעשה להם דבר שאינו על רצונם וחפצם יש להם להתפלל אליו בכל נפשם כמו שעשיתי אני והוא יתן להם בקשתם ורצונם בכל דבר שיהיה חפצם וצרכם כי השגחתו בתחתונים כמו שהיא בעליונים כמו שאמרה בסוף כי לה' מצוקי ארץ וישת עליהם תבל

ואמרה **כי אם יהיו ישראל בצרה ובגלות תחת ע"ג הנמשלים לאשה שילדה בנים הרבה** והיא מתגאה בהם ושמחה ומתאדרת עליהם בכל עת שתתגבר האשה הרבה בבנים להצר ולהרע **לעקרה והיא כנסת ישראל הנמשלת לאשה עקרה שיוולדת מעט בנים** כמו שנראה בישעיה רני עקרה לא ילדה וכמוהו הרבה אפילו שהיו לה מעט בנים לזאת העקרה עוד יבא זמן שתהיה גם היא רבת בנים בעת שישובו אל ה' בכל לבם ויתפללו אליו בגלותם וצרתם ואז אותה שהיתה רבת בנים אומללה פ"י נכרתה ונפסקה מלהוליד ולהצליח ומה שילדה יכרת ויאבד וזה מורה על ביאת משיחנו וענין תשועת ישראל בשובינו לארצינו במהרה בימינו ומיתת הנועדים עם גוג ומגוג כי תהיה בהם מהומה גדולה וישראל ינצלו הטובים שבהם ועל זה אמר רגלי חסידיו ישמור וכל הענין נמשך בזה הדרך ומעתה פתחתי לך הדרך ותבין מעצמך:

רד"ק שמואל א פרק ב

(א) ותתפלל חנה ותאמר - התפללה לפני ה' ונתנה לו שבת והודאה על הבן שנתן לה והתפללה לה' שיחיה ויהיה לה'

ות"י **וצליאת חנה ברוח נבואה** ואמרת כבר שמואל ברי עתיד למיהו נביאה על ישי' וגוי' וכת"י שירה זו על מלכי אומות העולם ועל כנסת ישראל ובפסוק אין קדוש כה' אמר על סנחריב מלכא דאתור אתנביאת ואמרת ובפסוק אל תרבו אמר על נבוכדנצר מלכא דבבל אתנביאת ואמרת ובפי' קשת גבורים חתים אמר על מלכות אנטיוכוס אתנביאת ואמרת ובפי' שבעים בלחם על בנוהי דהמן אתנביאת ואמרת ובפסוק ה' ממית ומחיה עד ה' יחתו מריביו אמר על גמול הצדיקים בג"ע = בגן עדן = ועל פורענות הרשעים בגיהנם ובפי' ה' יחתו מריביו אמרת דין גוג ומגוג ומלכות משיחנו...

(ה) ... ויתכן לומר כי אמרה זה חנה על **כנסת ישראל וכל השירה כולה ג"כ על כנסת ישראל** ולכך התחיל בה בלשון ותתפלל כי לשון התפלה יפול ברוב על הענינים העתידיים ובמעט על מה שעבר ואמרה זה ברוח נבואה ולכך הושמה במכתב בין הנביאים כי היא **נבואה כולה עתידה על צרות ישראל ותשועתם** כמו שתרגם המתרגם יונתן בן עוזיאל ויפה אמר ומתיישב בלב הנבונים ודעתינו בזה הפסוק והשירה כול' כי אמרה חנה כל עניני העולם וצרכי בני אדם תלויים ביד הבורא ית' וברצונו

<p>נזיר במדבר ו: ז - לְאָבִיו וְלְאִמּוֹ לְאָחִיו וְלְאֶחָתוֹ לֹא יִטְמָא לָהֶם בְּמַתְם כִּי נִזְרֵךְ לַהֲיוֹ עַל רֵאשׁוֹ:</p>	<p>כהן גדול שמות ט: ל - וַיַּעֲשֵׂנוּ אֶת צִיץ נִזְרֵי הַקֹּדֶשׁ זָהָב טָהוֹר וַיִּקְּטְבוּ עָלָיו מִקְּתָב פְּתוּחֵי חוֹתָם קֹדֶשׁ לַה': ויקרא כא: יב - וּמִן הַמִּקְדָּשׁ לֹא יֵצֵא וְלֹא יִחַלֵּל אֶת מִקְדָּשׁ אֲלֵהֶּיּוֹ כִּי נִזְרֵי שְׁמֹן מִשְׁחַת אֲלֵהֶּיּוֹ עָלָיו אָנִי ה'</p>
---	--

Brachot 31b

For this child I prayed. R. Eleazar said: Samuel was guilty of giving a decision in the presence of his teacher; for it says, *And when the bullock was slain, the child was brought to Eli.* Because the bullock was slain, did they bring the child to Eli? What it means is this. Eli said to them: Call a priest and let him come and kill [the animal]. When Samuel saw them looking for a priest to kill it, he said to them, Why do you go looking for a priest to kill it? The shechitah may be performed by a layman! They brought him to Eli, who asked him, How do you know this? He replied: Is it written, *'The priest shall kill'*? It is written, *The priests shall present [the blood]*: the office of the priest begins with the receiving of the blood, which shows that shechitah may be performed by a layman. He said to him: You have spoken very well, but all the same you are guilty of giving a decision in the presence of your teacher, and whoever gives a decision in the presence of his teacher is liable to the death penalty. Thereupon Hannah came and cried before him: 'I am the woman that stood by thee here etc.'. He said to her: Let me punish him and I will pray to God and He will give thee a better one than this. She then said to him: 'For this child I prayed'.

ברכות דף לא עמוד ב

אל הנער הזה התפללתי - אמר רבי אלעזר: **שמואל מורה הלכה לפני רבו היה**, שנאמר: וישחטו את הפר ויביאו את הנער אל עלי, משום דוישחטו את הפר הביאו הנער אל עלי? אלא, אמר להן עלי: קראו כהן, ליתי ולשחוט. חזנהו שמואל דהו מהדרי בתר כהן למישחט, אמר להו: למה לכו לאהדורי בתר כהן למישחט? **שחיטה בזר כשרה!** אייתוהו לקמיה דעלי, אמר ליה: מנא לך הא? אמר ליה: מי כתיב ושחט הכהן? והקריבו הכהנים כתיב! מקבלה ואילך מצות כהונה; מכאן לשחיטה שכשרה בזר. אמר ליה: מימר שפיר קא אמרת, מיהו, מורה הלכה בפני רבך את - וכל המורה הלכה בפני רבו חייב מיתה. אתיא חנה וקא צוחה קמיה: אני האשה הנצבת עמכה בזה וגוי'. אמר לה: שבקי לי דאענשיה, ובעינא רחמי ויהיב לך רבא מיניה. אמרה ליה: אל הנער הזה התפללתי.

פסיקתא רבתי (איש שלום) פרשה מג ד"ה ותהר ותלד שלשה

ורבת בנים אומללה (שם /שמואל א' ב' /) זו פנינה, ואם חמשה ילדה היאך אומרת ילדה שבעה, רבי יהודה ורבי נחמיה ורבנין, רבי יהודה אומר חמשה ילדה אלא **שמואל שקול כנגד משה** ואהרן שנאמר משה ואהרן בכהניו ושמואל בקראי שמו וגוי'